

**MINISTERIEEL BESLUIT HOUDENDE BESCHERMING ALS
MONUMENT, STADS- EN DORPSGEZICHT**

DE VLAAMSE MINISTER VAN CULTUUR,
GEZIN EN WELZIJN,

Gelet op het decreet van 3 maart 1976 tot bescherming van monumenten, stads- en dorpsgezichten, gewijzigd bij decreet van 22 februari 1995 ;

Gelet op de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, gewijzigd bij bijzondere wet van 8 augustus 1988, inzonderheid artikel 6, §1, I, 7°;

Gelet op het besluit van de Vlaamse regering van 19 december 1997 tot bepaling van de bevoegdheden van de leden van de Vlaamse regering;

Gelet op het ministerieel besluit van 13 november 1997 houdende vaststelling van de ontwerplijst van voor bescherming vatbare monumenten, stads- en dorpsgezichten;

Gelet op het advies van de Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen van 03 september 1998,

B E S L U I T :

Artikel 1. Wordt beschermd, overeenkomstig de bepalingen van het decreet van 3 maart 1976:

Wegens zijn historische en wetenschappelijke waarde:

- als monument:

talud met bomen en struiken, kerkhof en kerkhofmuur rond de kerk met aansluitende kasseiverharding, gelegen te Oudenaarde (Melden), Meldenastraat ;

bekend ten kadaster:

Oudenaarde, 12de afdeling, sectie A, perceelnummer 355A.

Wegens zijn artistieke en historische waarde:

- als monument:

de achter de oude dorpsschool gelegen Sint-Martinushoeve, gelegen te

Oudenaarde (Melden), Meldenastraat 1;
bekend ten kadaster:
Oudenaarde, 12e afdeling, sectie A, perceelnummer 541M(DEEL).

Art. 2.

De **wetenschappelijke** waarde van de talud met bomen en struiken wordt als volgt omschreven:

- een in oorsprong door erosie van de Scheldemeander gevormde 'half-motte', later door kunstmatige ophoging met uitgraving van een gracht tot volledige motte geëvolueerd en beschermd door hakhoutbeplanting (bomen en struiken) die essentieel is voor stevigheid van talud en kerkhofmuur;
- een met de mottesituatie en het latere kerkhof samengaande neolithische en Gallo-Romeinse en Karolingische woonsite.

De **historische** waarde van het kerkhof en kerkhofmuur met kasseiverharding wordt als volgt omschreven:

- de bakstenen kerkhofmuur bij de Sint-Martinuskerk, die met deze als monument beschermde kerk en met de site van de half-motte een onverbreekbaar geheel vormt.
- een bij de site aansluitende, nog gedeeltelijk bewaarde kasseiverharding, een van de schaars geworden voorbeelden van geplaveide wegverharding die hier integrerend deel uitmaakt van het aspect van de oude site.

De **historische** waarde van de hoeve wordt als volgt omschreven:

- een gesloten hoeve met vier vleugels rond een gekasseid erf, het geheel onder zadeldaken geplaatst en met de kasseiverharding rond een gedeelte van de 'half-motte' bijdragend tot het karakteristiek beeld van de oude site;
- een in kern 17de-eeuws boerenhuis, anderhalve bouwlaag hoog, in baksteen opgetrokken, met van buitenluiken voorziene vensters, beide thans vernieuwd, kalkstenen deuromlijsting, gewitte achtergevel van een bouwlaag, met getraliede vensters, een bewaarde houten zoldering van 1649 met gesculpteerde balksleutel en ingegrifte tekeningen, rond het gekasseide erf gelegen in de 18de- en 19de-eeuw verbouwde stallen en dwarschuren, waarvan een met jaarankers 1852.
- een ingebouwd eiken kastje uit de late 18de-begin 19de-eeuw in de woonkamer en een marmeren schouw uit de eerste helft van de 19de-eeuw met geprofileerd en ornamenteel pleisterwerk op gecanneleerde pilasters met Corintische kapiteeltjes in de vroegere *beste kamer*.

Met het oog op de bescherming zijn van toepassing:

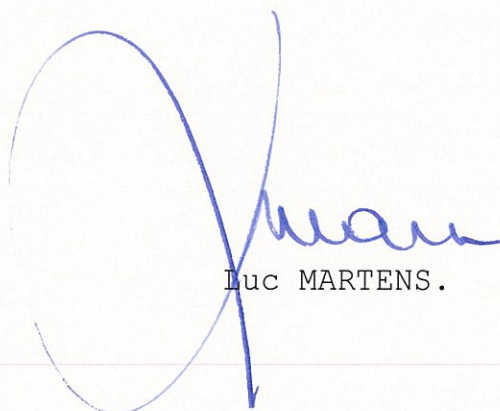
A. De beschikkingen van het besluit van de Vlaamse regering

van 17 november 1993 tot bepaling van de algemene voor-
schriften inzake instandhouding en onderhoud van monumen-
ten en stads- en dorpsgezichten (Belgisch Staatsblad 10
maart 1994)

Brussel,

23 NOV. 1998

Vlaamse minister van Cultuur, Gezin en Welzijn

A handwritten signature in blue ink, consisting of a large, stylized initial 'L' followed by the name 'Martens' in a cursive script.

Luc MARTENS.